វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

អនុក្រឹត្យ/៨៦ អនក្រ.បក/១៩ ធ្នូ ១៩៩៧/

អនុក្រឹត្យស្តីពីលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៩៣
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និង នាយករដ្ឋ មន្ត្រីទី២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត ១០៩៤/៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត ១០៩៤/៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត ០៨៩៧/១៤៧ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៤ នស ៩៤ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- តាមសំណើរបស់ទេសរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ រៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និង សំណង់
- បានការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី០៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៧

សំរេច

មាត្រា១:

រាល់រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលសាធារណៈ ឬឯកជន មានសិទ្ធិសាងសង់អគារលើដីដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ហើយសិទ្ធិសាងសង់នេះត្រូវបានទទួលការការពារដោយអនុក្រឹត្យនេះ។ លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ដែលត្រូវបានចេញអោយមុនការសាងសង់ ជាគ្រឹះនៃភាពស្របច្បាប់របស់សំណង់។ ឯរបៀបសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់មានអធិប្បាយនៅក្នុងវគ្គទី១ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

ដើម្បីឱ្យប្រជាពលរដ្ឋ ជាពិសេសប្រជាជនក្រីក្រមានលំនៅដ្ឋានសម្រាប់រស់នៅ រាល់សំណង់តូចតាចធ្វើអំពី ឈើ ឬស្លឹក រុក្ខជាតិនានា ពុំទាមទារអោយសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ឡើយ ស្របតាមបទបញ្ញត្តិដែល មានចែងក្នុងមាត្រា៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

ដើម្បីធានាសុខុមាលភាពនៃសំណង់ និង សុវត្ថិភាពសាធារណៈ ព្រមទាំងដើម្បីការពារដីធ្លីសាធារណៈចាំបាច់ សំរាប់ធានាដល់ដំណើរការរៀបចំទីក្រុង និង តំបន់កសិកម្មបានល្អប្រសើរ បទបញ្ញត្តិទូទៅនៃសំណង់ មានកំណត់អំពីសិទ្ធិ និង អំពីករណីយកិច្ចដល់ដំណើរការរៀបចំទីក្រុង និង តំបន់កសិកម្មបានល្អប្រសើរ បទបញ្ញត្តិទូទៅនៃសំណង់មានកំណត់អំពីសិទ្ធិ និង អំពីករណីយកិច្ចនៃប្រជាពលរដ្ឋ និង ស្ថាប័នសាធារណៈ ក្នុងការសាងសង់សំណង់សាធារណៈ និងសំណង់ឯកជន។

រាល់ការគោរពនូវបទបញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងវគ្គទី២ នៃអនុក្រឹត្យ នឹងត្រូវបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ។
បទបញ្ញត្តិទាំងនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តក្នុងពេលពុំទាន់មានប្លង់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី និង ប្លង់គោល អនុម័តដោយ រាជរដ្ឋាភិបាល ។
បទបញ្ញត្តិនេះអាចនឹងបំពេញបន្ថែម ដើម្បីឱ្យស្របទៅស្ថានភាពមូលដ្ឋាន ដោយស្ថិតក្នុងបទបញ្ញត្តិសំណង់ជាក់ស្តែងក្នុងប្លង់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីរបស់ខេត្ត-ក្រុង ។
អនុក្រឹត្យនេះមិនយកទៅអនុវត្ត លើសំណង់មានស្រាប់ដែលមានការអនុញ្ញាត ។
ចំពោះសំណង់មានស្រាប់ដែលគ្មានការអនុញ្ញាត ហើយដែលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងក្លាដល់ប្រយោជន៍ ឬ សោភ័ណភាពសាធារណៈ ការរុះរើត្រូវសំរេចដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ឬតំណាងដែលបានទទួលសិទ្ធិប្រទាន តាមសំណើរបស់អាជ្ញាធរ មានសមត្ថកិច្ច ។

វគ្គទី១: លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ និងលិខិតអនុញ្ញាតរុះរើ

ជំពូក១:កាតព្វកិច្ចនៃលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់

មាត្រា២:

សំណង់ដែលតម្រូវអោយមានលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ជាមុន ។ រាល់ការសាងសង់ក្នុងទីក្រុង និងទីប្រជុំជន ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ រាល់សំណង់ថ្មី សុទ្ធតែត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ។
ការសាងសង់ឡើងវិញជាថ្មី ការពង្រីក និងការសង់បន្ថែមពីលើអគារដែលមានស្រាប់ ក៏សុទ្ធតែតម្រូវអោយមានលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ដែរ ។
ការប្តូរទ្រង់ទ្រាយអគារដែលមានស្រាប់ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ បើការងារនេះកែប្រែៈ

- ការប្រើប្រាស់របស់ផ្ទៃកអគារ
- ទិដ្ឋភាពនៃអគារ (Aspect des Bâtiments)
- ការធ្វើបង្គន់អនាម័យ និងការបន្តភ្ជាប់ទៅបំពង់លូ
- ការធ្វើអាងប្រព្រឹត្តកម្មទឹកកខ្វក់ តភ្ជាប់ទៅបំពង់លូ
- បង្កើនផ្ទៃក្រឡាកម្រាលសំណង់
- កន្លែងទទួលសាធារណជន (Locaux ouverts au public)
- ទំរង់ដី (ចាក់ដីបំពេញ ជីកយកដីចេញ ប្តូរប្រភេទដីស្រែចំការជាដីសាងសង់) ឬ ប៉ះពាល់ខ្លាំងដល់ទិដ្ឋភាព ទីដ្ឋានណាមួយ ដូចជាលប់បំបាត់បឹង ឬប្រឡាយបង្ហូរទឹក ឬផ្នែកណាមួយនៃប្រព័ន្ធបង្ហូរទឹកចេញ ការកាប់ដើមឈើដែលមានស្រាប់ ។ល ។

ការសាងសង់ ឬការកែទ្រង់ទ្រាយបរិក្ខារផ្សេងៗ ដែលអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដោយអគ្គីភ័យ (ការដាក់ស៊ីទែន កន្លែងស្តុក ប្រេងឥន្ធនៈ រោងជាងដែលមានផលិតផលគ្រឿងឆេះ កន្លែងទទួលសាធារណៈជន) ។ល ។ ការប្តូរទ្រង់ទ្រាយអគារ ឧស្សាហកម្ម ឬដាក់ប៉ាណូផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ការដាក់អង់តែនទូរទស្សន៍ និង ទូរគមនាគមន៍ ប៉ាណូស្រូបពន្លឺព្រះអាទិត្យ ក៏ដូចជារាល់គ្រឿងដទៃទៀតដែលបំពាក់ទៅនឹងអគារ ហើយស្ថិតនៅជិតមាត់ផ្លូវ ឬតាំងចំទិសដែលគេអាចមើលឃើញ សាលាក្រុង និងសាលាខេត្តនឹងធ្វើការណែនាំដោយឡែក ។

មាត្រា៣:

សំណង់ដែលពុំចំណុះក្រោមលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់

- សំណង់ជាលំនៅដ្ឋានប្រជាពលរដ្ឋដែលស្ថិតនៅទីជនបទ ឬតំបន់ឆ្ងាយពីផ្លូវជាតិ ផ្លូវដែក និងឆ្ងាយពីតំបន់រមណីយ ដ្ឋានទេសចរណ៍ តំបន់បេតិកភណ្ឌជាតិ តំបន់រក្សាទុកការពារដោយពុំគិតពីទំហំ ឬសម្ភារៈ សំណង់ប្រើប្រាស់ឡើយ ។
- ការជួសជុល និងថែរក្សាទាំងឡាយដែលមិនផ្លាស់ប្តូរទ្រង់ទ្រាយ ឬទិដ្ឋភាពសំណង់ លើកលែងតែការជួសជុលនោះ អាចបណ្តាលអោយប៉ះពាល់ដល់អ្នកជិតខាង ។
- បណ្តាសំណង់ដូចខាងក្រោមនេះ ដោយគ្រាន់តែជូនដំណឹងអំពីគំរោងសាងសង់ទៅជាអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ដូចតទៅ:
- ទីសក្ការៈបូជា
- សាលាសំណាក់សាធារណៈ
- បណ្តាការ្យសិល្បៈរបស់រដ្ឋសំរាប់សេវាសាធារណៈ ដែលរដ្ឋជាម្ចាស់កិច្ចការ

ជំពូក២: សមត្ថកិច្ច ដែលចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់

មាត្រា៤: សមត្ថកិច្ចរបស់សាលាខេត្ត និងសាលាក្រុង

៤.១ ខេត្ត-ក្រុង មានសមត្ថកិច្ចក្នុងការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់ ខ្លួន ។

៤.២ លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលប្រចាំទីក្រុង ឬដោយអភិបាលខេត្ត -ក្រុង ឬ អភិបាលរងដែលបានទទួលសិទ្ធិប្រទាន ។ រាល់ការបដិសេធមិនផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ត្រូវមានការបញ្ជាក់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ នូវមូលហេតុច្បាស់លាស់ ។

មាត្រា៥: សមត្ថកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល

៥.១ មានលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់មួយចំនួន ជាសមត្ថកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ រាជរដ្ឋាភិបាលមាន សមត្ថកិច្ចសំរេចផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ចំពោះប្រភេទសំណង់ដូចតទៅ:

- បណ្តាអគារមានឧបនិស្ស័យខាងពាណិជ្ជកម្ម និងឧស្សាហកម្មដែលមានផ្ទៃក្រឡាកម្រាសលើសពី ៣.០០០ ម៉ែត្រទ្វេគុណ ។
- រាល់សណ្ឋាគារ ត្រូវចាត់ទុកជាអគារមានឧបនិស្ស័យខាងពាណិជ្ជកម្ម ។
- បណ្តាអគារសំរាប់ការបង្កបង្កើនផលកសិកម្ម សំរាប់ធ្វើអាជីវកម្មពី ៥០០ ហិចតាឡើងទៅ ។
- បណ្តាអាកាសយានដ្ឋាន កំពុងផែ ស្ថានីយអយស្ម័យយាន និងស្ថានីយរថយន្ត ។
- បណ្តាសំណង់សាធារណៈ និងឯកជនដែលមានផ្ទៃក្រឡាកម្រាលលើសពី ៣.០០០ ម៉ែត្រទ្វេគុណ និង ផ្នែកពង្រីកបន្ថែមដោយ គិតទាំងអគារមានស្រាប់ដែលលើសពី ៣.០០០ ម៉ែត្រទ្វេគុណ (វប្បធម៌អប់រំ កីឡា រដ្ឋបាល ទេសចរណ៍ សុខាភិបាល ថាមពលទឹក...) ។
- បណ្តាសំណង់សំខាន់ៗ ក្នុងទីដ្ឋានការពារ និងក្នុងក្របខ័ណ្ឌបរិស្ថាន ទេសភាព បេតិកភណ្ឌ ប្រវត្តិសាស្ត្រ បូរាណវត្ថុ និងវប្បធម៌ ។
- ការកែប្រែបណ្តាអគារ ជាផលប្រយោជន៍បេតិកភណ្ឌដែលបានកំណត់ទុក ។

- បណ្តាសំណង់លើទីដីក្នុងភាពមើលឃើញទៅវិញទៅមក ជាមួយប្រាង្គប្រាសាទប្រវត្តិសាស្រ្ត។
- បណ្តាសំណង់ និងការ្យ សំរាប់ការពារ និងអគារយោធា។

៥.២ ក្នុងករណីនេះ លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ត្រូវចុះហត្ថលេខា ដោយប្រធានគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់បន្ទាប់ពីបានទទួលយោបល់ឯកភាពពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា៦: គណៈកម្មការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់របស់សាលាខេត្ត ឬសាលាក្រុង

៦.១ សមត្ថកិច្ច

អនុលោមតាម មាត្រា១៨ នៃច្បាប់រៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ គណៈកម្មការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់មួយត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងពេលពុំទាន់មានប្លង់ប្រើប្រាស់ដី-ធ្លី និងសំណង់ ។ គណៈកម្មការនេះ ត្រូវដឹកនាំដោយប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលប្រចាំក្រុង ឬអភិបាលខេត្ត។

គណៈកម្មការនេះពិនិត្យរាល់សំណុំលិខិតសុំអនុញ្ញាតសាងសង់។

ចំពោះលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ដែលជាសមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និង សំណង់ ក្រោយពីគណៈកម្មការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ពិនិត្យសំណុំលិខិតហើយ ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលប្រចាំទីក្រុង និង អភិបាលខេត្ត-ក្រុង បញ្ជូនរបាយការណ៍ និងយោបល់ទៅគណៈកម្មាធិការ ជាតិរៀបចំទឹកដីនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ដើម្បីសំរេច។

៦.២ សមាសភាពរបស់គណៈកម្មការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់:

គណៈកម្មការមានសមាសភាពដូចតទៅ:

- ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលប្រចាំក្រុង ឬអភិបាលខេត្ត	ជាប្រធាន
- មន្ទីរ សុរិយោដី	សមាជិក
- មន្ទីរ រៀបចំក្រុង និងសំណង់ ឬការិយាល័យសំណង់ ក្នុងករណីដែលមាន	សមាជិក
- មន្ទីរសាធារណៈការ	សមាជិក
- មន្ទីរ បរិស្ថាន	សមាជិក
- មន្ទីរវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ	សមាជិក
- តំណាងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទៅលើគំរោងសំណង់នោះ	សមាជិក
- ការិយាល័យ (មូលដ្ឋាន) កិច្ចការនគរូបនីយកម្ម	សមាជិក

គណៈកម្មការមានសិទ្ធិកោះអញ្ជើញដើម្បីសាកសួរ ឬស្តាប់រាល់បុគ្គលដែលបានដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ និងម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ បើម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនោះពុំមែនជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំ នៅពេលដែលសំណុំ លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់នោះ បានចុះបញ្ជីជាផ្លូវការរួចហើយ។

វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

ជំពូក៣ៈ ការពិនិត្យមើលលើការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់

មាត្រា៧ៈ

គ្មានលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ណាមួយ អាចចេញអោយបានទេ បើលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ នោះពុំគោរពតាមប្លង់គោល និង ប្លង់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី (ក្នុងករណីដែលមានប្លង់ទាំងពីរនេះ) ឬប្រសិនបើពុំមានប្លង់ទាំងពីរនេះទេ នោះការអនុញ្ញាតត្រូវអនុវត្តតាមបទបញ្ជាទូទៅស្តីពីការប្រើប្រាស់ដីធ្លីវិញ។

ជនទាំងឡាយដូចជា នីតិបុគ្គល សាធារណៈ ឬឯកជន ត្រូវគោរពវិធានការនេះជាចាំបាច់។

មាត្រា៨ៈ

សំណុំលិខិតសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ចំពោះក្រុងភ្នំពេញ និង ទីក្រុងដទៃទៀតត្រូវដាក់នៅការិយាល័យសុំលិខិត អនុញ្ញាតសាងសង់ (មន្ទីររៀបចំក្រុង និង សំណង់) ហើយចំពោះខេត្តត្រូវដាក់នៅសាលាស្រុក ឬសាលាខេត្ត (មន្ទីរសំណង់)។ បង្កាន់ដៃទទួលពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់មួយ ត្រូវបានចេញអោយអ្នកសុំ កាលណាសំណុំលិខិត ពាក្យសុំមានគ្រប់គ្រាន់ហើយ។

មាត្រា៩ៈ បណ្តាឯកសារនៃពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់

ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ត្រូវធ្វើលើគំរូលិខិតជាផ្លូវការ ហើយត្រូវមានភ្ជាប់សំណុំលិខិតដែលមានយ៉ាងតិចបំផុត នូវបណ្តាប្លង់ដូចបញ្ជាក់ខាងក្រោមនេះជា១០ច្បាប់ បត់ទំហំ (២១✕ ២៩.៧ស.ម):

៩.១ វិញ្ញាបនបត្រសំគាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុ ឬ ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់ប្រើប្រាស់អចលនវត្ថុ ឬលិខិតកាន់កាប់ដីបណ្តោះអាសន្ន។

៩.២ សលាកប័ត្រដីឡូត៍ៈ

ប្លង់ដីនេះធ្វើឡើងដោយភ្នាក់ងារមន្ទីរសុរិយោដី ឬដោយវេខាគណិតឯកជន។ ប្លង់នេះត្រូវចុះកាលបរិច្ឆេទ ចុះហត្ថលេខា ដោយអ្នកធ្វើ និងអនុម័តដោយមន្ទីរសុរិយោដី។

នៅលើប្លង់នេះមានបញ្ជាក់អំពីៈ

- ទីតាំងនៃដីឡូត៍ដែលជាកម្មវត្ថុនៃពាក្យសុំទីតាំងនៃដីឡូត៍ដែលនៅជាប់គ្នា ផ្លូវចូលទៅដីឡូត៍នោះ ហើយនិងលក្ខណៈរបស់ផ្លូវនោះ (សាធារណៈ ឬឯកជន ឈ្មោះម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ)។
- ឈ្មោះ ឬលេខ ផ្លូវធំ និងផ្លូវតូច
- ផ្ទៃក្រឡាដីឡូត៍
- បណ្តាសំណង់ដែលមានស្រាប់នៅលើដីឡូត៍ (ទីតាំង និងកំពស់)
- បណ្តាសំណង់ដែលមានស្រាប់នៅលើដីឡូត៍ជាប់គ្នា ផ្ទៃបាត និងកំពស់របស់វា
- មាត្រដ្ឋានប្លង់រង្វាស់ជ្រុង និងមុំនីមួយៗ ការកំណត់ទិស
- ចំណុចនឹងថ្កល់សំរាប់ជាគោលសំគាល់កំពស់ ដែលបោះនៅលើដីឡូត៍
- បន្ទាត់ជួរតម្រង់ផ្លូវសាធារណៈ

៩.៣ ប្លង់ទីតាំងអគារក្នុងដីឡូត៍:

មាត្រដ្ឋាន ១:២០០ (ឬ ១:៥០០ ក្រោយទទួលការយល់ព្រមពីបណ្ដាមន្ទីរទទួលបន្ទុកដីឡូត៍ធំៗ) ។

នៅលើប្លង់នេះមានបញ្ជាក់អំពី:

- ការបោះទីតាំងនៃសំណង់ក្នុងដីឡូត៍ដែលជាកម្មវត្ថុនៃពាក្យសុំ ដោយមានការបញ្ជាក់អំពីចម្ងាយ រវាងអគារមួយ ឬច្រើន និង ព្រំប្រទល់ដីឡូត៍ ហើយនិងចំងាយទៅបណ្ដាអគារនៅជិតខាងដែលមានស្រាប់ ។
- រាល់ការរៀបចំផ្នែកផ្សេងៗនៃដីទំនេរ ដោយបញ្ជាក់ប្រភេទដី និងដំណាំមានស្រាប់ និងទៅអនាគត បណ្ដាកន្លែង ចតរថយន្ត និងរបង (កំពស់ និងទីតាំង) ។
- បំពង់លូក្រៅអគារ (រូបធាតុ វិជ្ជមាត្រ ចំណោត កំរិតកំពស់ រណ្ដៅពិនិត្យ) រហូតដល់កន្លែងតភ្ជាប់ទៅបណ្ដាញសាធារណៈ សំរាប់បញ្ចេញទឹកស្អុយ និងសំរាប់ទឹកស្អាត អាងបង្គន់អនាម័យ អណ្ដូង ។
- ចំណុចនីងថ្កល់នៃកំពស់ដីឡូត៍ ក្រោយការងាររៀបចំហើយ ។

៩.៤ ប្លង់អគារគ្រប់ជាន់: មាត្រដ្ឋាន ១: ១០០

នៅលើប្លង់នេះមានបញ្ជាក់ពី:

- គោលដៅប្រើប្រាស់រាល់បន្ទប់ និងផ្ទៃក្រឡារបស់វា
- បណ្ដាបំពងកណ្ដអនាម័យ និងកន្លែងដាក់បំពង់លូ
- ចំពោះការរៀបចំទីតាំងឧស្សាហកម្ម: របៀបរៀបចំទីតាំងគ្រឿងយន្ត

៩.៥ ប្លង់ផ្នែកបណ្ដោយក្រោមដីនានា និងអាងបង្គន់អនាម័យ មាត្រដ្ឋាន១: ១០០

៩.៦ ប្លង់មុខភាពនៃអគារ: (Façades) មាត្រដ្ឋាន ១: ១០០

នៅលើបណ្ដាប្លង់មុខភាពមានបង្ហាញអំពី:

- កំរិតកំពស់កំរាលនីមួយ ៗ កំរិតកំពស់ដីនៅជើងអគារ ដោយបញ្ជាក់កំរិតកំពស់ដីធម្មជាតិ ដីចាក់បំពេញ ឬ ដីចូក ចេញ ។
- កំរិតកំពស់ដំបូល និងព្រំដំបូល ឬកំរិតកំពស់នៅពេលសង់ហើយនៃដំបូលតែរ៉ាស់ និងក្បាំងក្បាល ជញ្ជាំង ។
- កំរិតកំពស់សង់ហើយនៃទ្រើងផ្ការ
- រូបធាតុសំរាប់មុខភាព (Matériaux de façade)

៩.៧ ប្លង់ពុះពីរយ៉ាងតិច: មាត្រដ្ឋាន១:១០០

នៅលើប្លង់ពុះមានការបង្ហាញដូចប្លង់មុខភាព ពុះមួយបង្ហាញអាងបង្គន់អនាម័យ ។

៩.៨ តារាងផ្ទៃក្រឡាមួយសំរាប់ជាន់នីមួយៗ

៩.៩ សលាកប័ត្រគណនាផ្ទៃបាតផ្ទាល់ដី និងសន្ទស្សន៍នៃការប្រើប្រាស់ ។

ចំពោះបណ្ដាការផ្លាស់ប្ដូរទ្រង់ទ្រាយ ពង្រីកទំហំ ពង្រីកតឡើងលើ ប្លង់ត្រូវបង្ហាញរបៀបខុសពីគ្នាចំពោះ ផ្នែកមានពីមុន ការរុះរើ និងសភាពគ្រោងធ្វើ ។

សាលាក្រុង និងសាលាខេត្តនីមួយៗ ត្រូវចេញសារាចរបញ្ជាក់អំពីខ្លឹមសារចាំបាច់ និងឯកសារបន្ថែមពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់។

អាចអោយអ្នកសុំសាងសង់ផ្តល់បណ្តាលិខិតស្នាមបន្ថែម ដោយមូលហេតុផ្នែកធារាសាស្ត្រ ផ្នែកការពារប្រឆាំងធាតុរំខាន គ្រប់ប្រភេទ ផ្នែកសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ការពារបេតិកភណ្ឌ និងទេសភាព។

៩.១០ ក្រោយពីបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ហើយ ត្រូវមានប្លង់លំអិតគ្រឿងផ្គុំសំណង់ ដែលត្រូវពិនិត្យដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូនមុនបើកការដ្ឋានសាងសង់។

មាត្រា១០: ភាសាផ្លូវការ

សំណុំលិខិតពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ទាំងអស់ ត្រូវជាភាសាខ្មែរ។ អត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេស ឬ បារាំងអាចផ្តល់ភ្ជាប់ជាមួយនឹងលិខិតនេះ។

មាត្រា១១: ហត្ថលេខាលើពាក្យសុំ

ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ និងបណ្តាប្លង់ ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយម្ចាស់ដី និងអ្នកធ្វើគំរោង។

កាលណាអ្នកសុំពុំមែនជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ អ្នកសុំដែលបានទទួលសិទ្ធិពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ក៏ត្រូវចុះហត្ថលេខាលើសំណុំលិខិតពាក្យស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ដែរ។

អ្នកធ្វើគំរោងត្រូវតែជាស្ថាបត្យករខ្មែរ ឬបុគ្គលមានការរួមចំណែកជាមួយស្ថាបត្យករខ្មែរ ហើយដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ពីរាជរដ្ឋាភិបាល ស្នើឡើងដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬដោយគណៈស្ថាបត្យករ បន្ទាប់ ពីគណៈស្ថាបត្យករខ្មែរនេះ ត្រូវបានបង្កើតឡើង។

ក្នុងករណីដែលសំណង់មានទំហំលើសពី ៥០០ ម៉ែត្រទ្វេគុណ គំរោងអាចធ្វើបានដោយស្ថាបត្យករតែ ប៉ុណ្ណោះ។

មាត្រា១២: ការផ្សព្វផ្សាយលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ និងអង្កេតសាធារណៈ

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចផ្សព្វផ្សាយដំណឹងដល់សាធារណជន អំពីការដាក់ពាក្យសុំដោយបិទប្រកាស ផ្សាយនៅសាលាខណ្ឌ ស្រុក ខេត្ត និងនៅកន្លែងសាងសង់គម្រោង។

កាលបរិច្ឆេទជាផ្លូវការនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំ ត្រូវចារក្នុងសំណុំលិខិត ហើយជូនដំណឹងដល់អ្នកសុំ។ ម្យ៉ាងទៀតចំពោះ អគារ និង បណ្តាការ្យធំៗ ឬដែលមានប្រភេទអាចធ្វើអោយរំខានដល់សុវត្ថិភាព សុខមាលភាពសាធារណៈនោះ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយដល់សាធារណជន ពីការដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ដោយវិធីណាមួយផ្សេងទៀត ដែលគេយល់ឃើញ ថាមានប្រសិទ្ធភាពជាង ដោយផ្អែកលើមធ្យោបាយ ផ្សាយពត៌មាននៅតាមមូលដ្ឋាន។

ប្រកាសមួយរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ កំណត់បញ្ជីអគារ និង ការ្យដែល ពាក់ព័ន្ធ។

រាល់បុគ្គលពាក់ព័ន្ធអាចសាកសួរសុំមើលសំណុំលិខិត នៅការិយាល័យសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ (មន្ទីររៀបចំក្រុង និងសំណង់) ចំពោះក្រុងភ្នំពេញ និងសាលាស្រុក ឬសាលាខេត្ត (មន្ទីរសំណង់) ចំពោះខេត្តក្នុងរយៈពេល២៥ថ្ងៃ និង អាចធ្វើការតវ៉ា ឬទាមទារទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

បណ្តឹងតវ៉ាទាំងនេះត្រូវដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងសំណុំលិខិតពាក្យសុំ។

អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានពិនិត្យមើលការជំទាស់ ដែលទទួលបានក្នុងពេលអង្កេត និងធ្វើរបាយការណ៍មួយជូនទៅសាលាខេត្ត សាលាក្រុង ក្នុងរយៈពេល ៥ ថ្ងៃ។ សាលាខេត្ត សាលាក្រុង ឬគណៈកម្មការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ (ប្រសិនបើមាន) គណៈកម្មការនេះត្រូវសំរេចអំពីសុពលភាពនៃបណ្តឹងតវ៉ា។

មាត្រា១៣: អង្កេតនៅតាមបណ្ដាមន្ទីរមានសមត្ថកិច្ច

គណៈកម្មការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ (ប្រសិនបើមាន) ឬក្នុងករណីផ្សេងទៀត មន្ទីររៀបចំក្រុង និងសំណង់ នៃ បណ្ដាខេត្ត-ក្រុង ប្រមូលយោបល់ពីមន្ទីរមានសមត្ថកិច្ច ហើយធ្វើសំយោគមួយ។

យោបល់ និងសំយោគទាំងនោះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ត្រូវដាក់ជូនអភិបាលខេត្ត ឬប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលប្រចាំក្រុង ពិនិត្យ និងសំរេច។

បណ្ដាមន្ទីរដែលត្រូវចូលរួមពិភាក្សាជាចាំបាច់ ក្នុងពេលពុំទាន់មានគណៈកម្មការចេញលិខិតអនុញ្ញាត សាងសង់រួមមាន:

- មន្ទីរសុរិយោដី
- មន្ទីររៀបចំក្រុង និងសំណង់
- មន្ទីរសាធារណការ
- មន្ទីរវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- មន្ទីរហិរញ្ញវត្ថុ
- មន្ទីរបរិស្ថាន
- និងតំណាងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

មាត្រា១៤: រយៈពេលពិនិត្យសំណុំលិខិត

រយៈពេលសំរាប់ពិនិត្យសំណុំលិខិតសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ត្រូវបានកំណត់ឡើង ៤៥ថ្ងៃធ្វើការ។ រយៈពេលនេះគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលរាល់លិខិតស្នាម ភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់បានបំពេញសព្វគ្រប់។ នៅចុងរយៈពេលកំណត់នេះ អ្នកស្នើសុំត្រូវបានទទួលដំណឹងអំពីសេចក្ដីសម្រេចជាលាយលក្ខណ៍អក្សរស្ដីពីការអនុញ្ញាត ឬការមិនអនុញ្ញាត ឬមួយការអនុញ្ញាតដែរ តែស្នើសុំអោយកែសំរួលបន្ថែម។

ក្នុងករណីគ្មានចម្លើយណាមួយពីអាជ្ញាធរ នោះត្រូវចាត់ទុកបានចម្លើយជាវិជ្ជមាន។

កាលបរិច្ឆេទថ្ងៃទី ០១ នេះត្រូវបានកំណត់ដោយគណៈកម្មការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ (ប្រសិនបើមាន) ឬដោយ មន្ទីររៀបចំក្រុង និងសំណង់ក្នុងករណីផ្សេងទៀត។

បើអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច បានស្នើដល់អ្នកសុំអោយធ្វើការកែប្រែតម្រូវ នោះរយៈពេល៤៥ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការថ្មីមួយទៀតនឹង ត្រូវគិតចាប់ពីថ្ងៃដាក់ពាក្យសុំមានការកែតម្រូវជាផ្លូវការ។

ការបដិសេធផ្ដល់លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ និងការស្នើសុំអោយកែសំរួល ត្រូវបានជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់អ្នកសុំ ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

ជំពូក៤: ទម្រង់បែបបទបន្ទាប់ពីបានលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់

មាត្រា១៥: ការប្រគល់លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់

លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ត្រូវប្រគល់អោយអ្នកសុំដោយអាជ្ញាធរដែលបានអនុញ្ញាតអោយ ។

លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់មួយច្បាប់អមដោយសំណុំលិខិតគ្រប់សព្វ (ប្លង់ លិខិតស្នាមជាឧបសម្ព័ន្ធ យោបល់ ...) ត្រូវរក្សាទុកជាឯកសារដាច់ខាត ដោយសាលាខេត្ត ឬសាលាក្រុង ។

ក្នុងករណីដែលលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនោះគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ត្រូវរក្សាទុកជាឯកសារ ១ច្បាប់ផងដែរ ។

មាត្រា១៦: លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ផុតកំណត់កាល និងការងារបោះបង់ចោល

១៦.១ លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់អស់សុពលភាព បើការងារពុំដំណើរការក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា ចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ។ លិខិតនេះ អាចអនុញ្ញាតពន្យារពេលបានមួយដង ។

សំណង់ដែលត្រូវចាត់ទុកថាបានចាប់ផ្ដើមសាងសង់ កាលណាជើងគ្រឹះត្រូវបានធ្វើហើយ ។

ចំពោះការសាងសង់បន្ថែមជាន់ ត្រូវចាត់ទុកថាបានចាប់ផ្ដើម កាលណាសសរទីមួយត្រូវបានធ្វើហើយ ។

១៦.២ កាលណាការងារសាងសង់ ត្រូវបានផ្អាកលើសពីមួយឆ្នាំ អាជ្ញាធរក្រុង ឬខេត្ត អាចបង្គំអោយធ្វើបញ្ចប់ ឬបង្គំ អោយរុះរើសំណង់ដែលបានចាប់ផ្ដើម និងអោយរៀបចំទីកន្លែងអោយបានត្រឹមត្រូវដូចដើមវិញ ក្នុងរយៈពេលមួយដែលបានកំណត់ និងដោយសោហ៊ុយរបស់ម្ចាស់លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ។

មាត្រា១៧: ការចាប់ដំណើរការការដ្ឋាន

ការដ្ឋាន ពុំត្រូវចាប់ដំណើរការមុនពេលបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ និងមុនពេលទទួលបានការអនុម័ត លើប្លង់លំអិតគ្រឿងផ្គុំសំណង់ឡើយ ។

រាល់សហគ្រិនទទួលបន្ទុកស្ថាបនាសំណង់ ត្រូវបញ្ជាក់អោយដឹងច្បាស់ថា លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ត្រូវបានអនុញ្ញាតរួចហើយ ពីព្រោះជាប់ទទួលខុសត្រូវរួមជាមួយម្ចាស់សំណង់ ។

អ្នកកាន់លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ត្រូវតំកល់ទុកនៅការដ្ឋាន នូវសេចក្ដីចម្លងឯកសាររដ្ឋបាលពីការចេញលិខិតអនុញ្ញាត សាងសង់មួយច្បាប់ សំរាប់មន្ទីរ ក្រុង ឬខេត្តត្រួតពិនិត្យ ។

ប្លង់អនុវត្តការសាងសង់ និងប្លង់លំអិតសំណង់មួយច្បាប់ ត្រូវតំកល់ទុកជាប្រចាំនៅការដ្ឋាន សំរាប់មន្ទីរ ក្រុង ឬខេត្ត ត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា១៨: ដំណើរការទៅមុខនៃការងារ

១៨.១ ក្រោយពីបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ និងប្លង់លំអិតគ្រឿងផ្គុំសំណង់ ហើយម្ចាស់សំណង់ ត្រូវជូនដំណឹងទៅសាលាស្រុក-ខ័ណ្ឌ និងចុះទិដ្ឋាការនៅមន្ទីរមានសមត្ថកិច្ច ។

មុនចាប់ដំណើរការការដ្ឋាន ម្ចាស់សំណង់ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតបើកការដ្ឋាន ពីមន្ទីររៀបចំក្រុង និង សំណង់ ឬ ការិយាល័យខេត្ត-ក្រុង ។

ស្ថាប័នសមត្ថកិច្ចបច្ចេកទេស ត្រូវតាមដានការអនុវត្តជាជំហានៗដូចតទៅ:

- ក្រោយការបោះបង្គោលកំណត់ទីតាំងសំណង់
- ក្រោយការងារផ្នែកគ្រឹះ និងមុនការធ្វើកម្រាលក្រោមនៃជាន់ផ្ទាល់ដី
- នៅទីបញ្ចប់នៃការរៀធំៗ (គ្រឹះ-សសរ-ជញ្ជាំង-កម្រាល...) ផ្នែកសំខាន់ៗនៃសំណង់
- នៅពេលតភ្ជាប់ទៅបណ្តាញលូទឹកស្អុយ ទឹកស្អាត និងបណ្តាញអគ្គិសនី

១៨.២ រាល់ការផ្លាស់ប្តូរម្ចាស់សំណង់ ក្នុងពេលកំពុងដំណើរការសាងសង់ ត្រូវជូនដំណឹងដល់អាជ្ញាធរមាន សមត្ថកិច្ច។

មាត្រា១៩: ការរៀបចំការដ្ឋានសំណង់

ការដាក់គរសំភារៈសំណង់លើផ្លូវសាធារណៈត្រូវហាមឃាត់:

- កាលណាសំណង់ត្រូវការកន្លែងតាំងការដ្ឋានលយទៅលើផ្លូវសាធារណៈ កន្លែងលយនោះត្រូវកំណត់ត្រឹម ២ម ទៅលើចិញ្ចើមផ្លូវ។ កន្លែងនោះត្រូវធ្វើរបងហ៊ុំព័ទ្ធ ក្នុងរយៈពេលដំណើរការរបស់ការដ្ឋាន។
- រាល់កន្លែងតាំងការដ្ឋាន ត្រូវរុះរើចេញក្នុងរយៈពេលមួយសប្តាហ៍ ក្រោយពេលចប់ការដ្ឋាន។
- គំនរសំភារៈ កាកសំណល់បានមកពីការរុះរើ ឬពីការសាងសង់ ឬការជួសជុលត្រូវយកចេញក្នុងរយៈពេលមួយ សប្តាហ៍ ក្រោយពេលចប់ការងារ។
- ក្នុងករណីពុំបានរើយកសំភារៈកាកសំណល់ចេញពីកន្លែងតាំងការដ្ឋានទេ សាលាខណ្ឌ ឬសាលាស្រុក មានកាតព្វកិច្ច ចាត់ចែងដឹកជញ្ជូនចេញដោយស្វ័យប្រវត្តិ។ ចំណាយជាបន្ទុករបស់ម្ចាស់សំណង់។

មាត្រា២០: ការត្រួតពិនិត្យ និងការបញ្ឈប់ការងារ

អាជ្ញាធរក្រុង ឬខេត្តអាចចូលមើល និងត្រួតពិនិត្យការដ្ឋានគ្រប់ពេលវេលា ហើយនិងពិនិត្យប្លង់ដែលបានអនុម័តរួច។ បើពិនិត្យឃើញភាពមិនត្រឹមត្រូវ អាជ្ញាធរនោះជំរាបជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅម្ចាស់សំណង់ អោយកែតម្រូវក្នុង រយៈពេលកំណត់មួយ។

ក្នុងករណីពុំបានអនុវត្ត ឬបានអនុវត្តពុំត្រឹមត្រូវតាមបញ្ជា ការផ្អាកការងារត្រូវចេញបញ្ជាជាបន្ទាន់ដោយ អាជ្ញាធរក្រុង ឬខេត្ត។

សាលាក្រុង ឬសាលាខេត្ត អាចប្តឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចអោយចេញដីកាកិច្ចការប្រញាប់អោយ ផ្អាកការសាងសង់ ឬផ្លាស់ប្តូរទ្រង់ទ្រាយសំណង់ដែលពុំត្រឹមត្រូវ ឬគ្មានច្បាប់នោះ។ ចំណាយជាបន្ទុក របស់ម្ចាស់សំណង់។

អនុលោមទៅតាមសភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃការខុសឆ្គង បណ្តាសំភារៈ និងទព្វសំភារៈរបស់ការដ្ឋាន អាចត្រូវរឹបអូសតាមបង្គាប់ តុលាការ។

មាត្រា២១: វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ភាពត្រឹមត្រូវ

អ្នកសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ត្រូវប្រកាសប្រាប់អំពីការចប់ការងារដល់សាលាខណ្ឌ ឬសាលាស្រុក។ ពេលបញ្ចប់ការដ្ឋាន សាលាខណ្ឌ ឬសាលាស្រុកជាមួយនិងការិយាល័យសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ (មន្ទីររៀបចំក្រុង និងសំណង់) អាចត្រួតពិនិត្យភាពត្រឹមត្រូវស្របគ្នារវាងសំណង់ដែលធ្វើរួចហើយនិងលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ដែលបានចេញ អោយ។

ត្រូវចាត់ទុកថាពុំត្រឹមត្រូវ បើផ្ទៃបាតសំណង់ ឬផ្ទៃក្រឡាកម្រាលបានសាងសង់ លើសពីគំរិតអនុញ្ញាត។ អាចចាត់ទុកថា ពុំត្រឹមត្រូវ បើទិដ្ឋភាពនៃអាគារមានភាពងាយឃើញខុសគ្នា ពីលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ដែលបានចេញអោយ។

ក្នុងករណីពុំត្រឹមត្រូវទេ អាជ្ញាធរក្រុង ឬខេត្តអាចបង្ខំម្ចាស់សំណង់ អោយកែតម្រូវអគារអោយបានត្រឹមត្រូវ ស្របគ្នានឹងលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ដែលបានចេញអោយ។

ក្នុងករណីមិនគោរពតាមទេ សាលាក្រុង ឬសាលាខេត្ត ត្រូវប្តឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច អោយចេញសាលក្រម ឬ សាលដីកា។

វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ភាពត្រឹមត្រូវមួយ ដែលចេញអោយដោយអាជ្ញាធរក្រុង ឬខេត្ត ត្រូវតែមានជាចាំបាច់ខានពុំបាន ចំពោះបណ្តាអគារសំរាប់ទទួលសាធារណជន សណ្ឋាគារ ការិយាល័យ ក៏ដូចជាចំពោះបណ្តាកន្លែងធ្វើការរបស់អ្នកមានរបៀវត្ស។ វិញ្ញាបនបត្រនេះត្រូវបានទទួលមុនការបើកប្រើប្រាស់កន្លែង ធ្វើការនោះ។

វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ភាពត្រឹមត្រូវមួយ ចេញអោយដោយអាជ្ញាធរក្រុង ឬ ខេត្ត ត្រូវតែមានជាចាំបាច់ខានពុំបាន មុនពេលបើកអោយប្រើប្រាស់ ចំពោះបណ្តាអគារដែលសាងសង់នៅក្នុងរមណីយដ្ឋាន និង ទេសភាពធម្មជាតិ ឬក្រុងដែល មានលក្ខណៈប្រវត្តិសាស្ត្រ បុរាណសាស្ត្រ បេតិកភណ្ឌ ឬនៅកន្លែងមើល ឃើញទៅវិញទៅមក ជាមួយប្រាង្គប្រាសាទ ប្រវត្តិសាស្ត្រណាមួយ។

ជំពូក៥: លិខិតអនុញ្ញាតរុះរើ

មាត្រា២២:

រាល់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលសិទ្ធិតំណាងក្នុងអាណត្តិដែលមានបំណងរុះរើអគារណាមួយដែលមានស្រាប់ ក្រៅពីសំណង់បណ្តោះអាសន្នមិនឋិតថេរ ត្រូវដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតរុះរើ នៅ ការិយាល័យសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់។

សំណុំពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតរុះរើត្រូវមាន:

ប្លង់ដីឡូតិ៍ និងប្លង់អគារ រូបថតអគារ ឬឯកសារផ្សេងៗទៀតដែលចាំបាច់។

ចំពោះរាល់អគារដែលមានចុះក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌ ពាក្យសុំអនុញ្ញាតរុះរើ ត្រូវឆ្លងតាមគណៈកម្មការ ចេញលិខិតអនុញ្ញាត សាងសង់ ហើយត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយអភិបាលខេត្ត ឬប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលប្រចាំ ក្រុង។

លិខិតអនុញ្ញាតរុះរើ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយភ្លាមជាសាធារណៈ ដោយការបិតប្រកាសនៅកន្លែងដែលអាចមើលឃើញពីផ្លូវសាធារណៈនៅកន្លែងគ្រោងធ្វើការរុះរើ។ ការងាររុះរើ ពុំអាចចាប់ផ្តើមក្នុងរយៈពេលតិចជាង ១៥ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការចេញ លិខិតអនុញ្ញាតឡើយ។

លិខិតអនុញ្ញាតរុះរើ ត្រូវចាត់ទុកយល់ព្រម បើពុំមានចម្លើយយណាមួយក្រោយពីថ្ងៃដាក់ពាក្យសុំ៣ខែ។ រាល់ជំទាស់ ត្រូវផ្តល់ដំណឹងទៅអ្នកសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

មាត្រា២៣:

បណ្តាបទបញ្ញត្តិស្តីពីសមត្ថកិច្ច និងការពិនិត្យពាក្យសុំដែលអនុវត្តចំពោះលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ត្រូវអនុវត្តបានដូចគ្នា ចំពោះពាក្យលិខិតអនុញ្ញាតរុះរើ។

ជំពូក៦: បទល្មើស និងបណ្តឹងតវ៉ា

មាត្រា២៤: ករណីបទល្មើស

រាល់សំណង់ ដែលបានចាប់ផ្តើមដំណើរមុនចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវចាត់ទុកជាល្មើសច្បាប់។ ការដ្ឋានត្រូវបញ្ឈប់ជាបន្ទាន់។

បណ្តាបុគ្គលដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបញ្ជារបស់រដ្ឋមន្ត្រី និងភ្នាក់ងាររបស់រាជការ ត្រូវជាប់ចោទហើយ ឧបករណ៍ទាំងឡាយនៅក្នុងការដ្ឋានត្រូវរឹបអូស។ ក្នុងករណីមិនរាងចាល ត្រូវពិន័យជាបទលហុ។ បើពុំព្រមបញ្ឈប់ការងារ ត្រូវបញ្ជូនជនល្មើសទៅតុលាការ ដែលត្រូវវិនិច្ឆ័យតាមច្បាប់ជាធរមាន។

វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

មាត្រា២៥: បណ្តឹងតវ៉ា

រាល់សេចក្តីសំរេចទាក់ទងនឹងពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ មុនឡើងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច អាចជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងតវ៉ាទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដូចបានបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា៤ និង៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ដើម្បីធ្វើការពិនិត្យ លើបណ្តឹងតវ៉ានេះ។

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច មាននីតិសម្បទាសំរបសំរួលជាមួយម្ចាស់បណ្តឹង។ ក្នុងករណីមិនបានសំរេច អ្នកប្តឹងអាចតវ៉ាទៅដល់ប្រធានគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំទឹកដី នគរូនីយកម្ម និងសំណង់បើអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចជាអភិបាលខេត្ត ឬប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលប្រចាំក្រុង ឬទឹងទៅដល់នាយករដ្ឋមន្ត្រី បើអាជ្ញាធរ មានសមត្ថកិច្ច ជាតំណាងរាជរដ្ឋាភិបាល។

សំរាប់កិច្ចការនេះ ត្រូវបានបង្កើតផ្នែកវិវាទមួយនៅគ្រប់សាលាខេត្ត ឬសាលាក្រុង និង ក្នុងគណៈកម្មាធិការជាតិ រៀបចំទឹកដីនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

ខណ្ឌទី២: បទបញ្ជាទូទៅនៃការប្រើប្រាស់ដី-ធ្លី

មាត្រា២៦:

បទបញ្ជាទូទៅនៃការប្រើប្រាស់ដី-ធ្លីនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយតំរូវអោយរាល់បុគ្គល សាធារណៈ និងឯកជនជារូបវន្តបុគ្គលក្តី ឬនីតិបុគ្គលក្តី គោរពប្រតិបត្តិតាមលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ក្នុងរយៈពេល ដែលពុំទាន់មានប្លង់ប្រើប្រាស់ដី-ធ្លី និងប្លង់គោលនៅឡើយ នោះ។

ជំពូក១: ប្រភេទ ការកំណត់ទីតាំង និងផ្លូវពាក់ព័ន្ធចូលដល់ទីតាំងសំណង់

មាត្រា២៧: សុវត្ថិភាព និងសុខុមាលភាពសាធារណៈ

លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់នឹងមិនផ្តល់ជូនឡើយ ចំពោះសំណង់ទាំងឡាយណាដែលទីតាំង ប្រភេទ ឬទំហំ មានលក្ខណៈ នាំអោយប៉ះពាល់ដល់សុខុមាលភាព ឬដល់សុវត្ថិភាពសាធារណៈ នាំអោយរំខាន ឬបណ្តាល អោយមានមហន្តរាយ។

២៧.១ ទីដីគ្រោះថ្នាក់ (ទីដីដែលអាចមានគ្រោះថ្នាក់)

លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់នឹងមិនផ្តល់ជូនឡើយ ចំពោះទីដីដែលអាចមានមហន្តរាយ តំបន់បាក់ស្រុតរលំ តំបន់ ដីសើម ដែលត្រូវការពារតាមមាត់ច្រាំង ទន្លេ ព្រែក ស្ទឹង បឹងបួរ ដែលពុំមានភាពរឹងមាំគ្រប់គ្រាន់ ហើយអាចបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ ចំពោះសុវត្ថិភាពរបស់មនុស្ស និង សម្បត្តិទ្រព្យលើកលែងតែភូមិដ្ឋានទាំងនោះបានអនុម័តតាមប្លង់ គោល។

លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់នឹងមិនផ្តល់ជូនឡើយ ចំពោះដីអាចលិចទឹក កាលណាសំណង់នោះស្ថិតតាមមាត់ច្រាំងទន្លេ លើ ព្រែក ស្ទឹង ឬបឹង បណ្តាលអោយថយចុះលទ្ធភាពរក្សាទឹកទុក ឬលទ្ធភាពបង្ហូរទឹកពីទីដីនោះ និងទីដីជិតខាង និងប៉ះពាល់ ដល់គុណភាពទឹក។

២៧.២ ធាតុរំខានដោយសម្លេង

លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់នឹងមិនផ្តល់ជូនឡើយ ឬអាចអនុញ្ញាតអោយតែក្នុងករណីក្រោមបញ្ញត្តិពិសេសបើសំណង់នោះ អាចត្រូវទទួលរងធាតុរំខានដោយសំលេងខ្លាំងៗ ឬបើសំណង់នោះអាចបង្កធាតុរំខាន ដោយសំលេងខ្លាំងៗ។

មាត្រា២៨: ការការពាររមណីយដ្ឋាន

លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់នឹងមិនផ្តល់ជូនឡើយ បើសំណង់នោះមានប្រភេទ ទំហំ ឬទីតាំងអាចបណ្តាលអោយអន្តរាយ ដល់ការអភិរក្ស ឬអន្តរាយដល់ការលើកតំលៃនៃរមណីយដ្ឋានធម្មជាតិ ឬក្រុង ឬកេរដំណែលប្រវត្តិសាស្ត្រ និងបូរាណវត្ថុ ឬអាចអនុញ្ញាតអោយតែក្នុងករណីក្រោមបញ្ញត្តិពិសេស។

មាត្រា២៩: បណ្តាញផ្លូវពាក់ព័ន្ធ និងចំណត

លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់នឹងមិនផ្តល់ជូនឡើយ ចំពោះដីដែលពុំមានផ្លូវចេញ-ចូល ដូចជា: ផ្លូវសាធារណៈ ផ្លូវឯកជន ច្រកផ្លូវ ឬផ្លូវឆ្លងកាត់ ដែលទទឹងត្រូវសមាមាត្រសមស្របទៅនឹងទំហំ និងការប្រើប្រាស់នៃ អគារ។

រាល់ផ្លូវ ផ្លូវឆ្លងកាត់ ច្រកផ្លូវ សំរាប់ប្រើប្រាស់ចំពោះសំណង់មួយ ឬច្រើនពុំអាចមានទទឹងតិចជាង ៣,៥០ម ដែលជាទំហំចាំបាច់សំរាប់អោយរថយន្តពន្លត់អគ្គីភ័យចូលបាន។

ចំណតរថយន្ត ត្រូវមានគ្រប់គ្រាន់តាមសេចក្តីត្រូវការរបស់អគារ ហើយត្រូវស្ថិតនៅក្រៅពីផ្លូវសាធារណៈ។ បទដ្ឋានចំណតរថយន្តត្រូវបានកំណត់ដោយបណ្តាសាលាក្រុង និងសាលាខេត្តប៉ុន្តែពុំអាចតិចជាង:

- ចំពោះសណ្ឋាគារ:
  - ➢ ចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង សំរាប់ ៥ បន្ទប់
  - ➢ ចំណតរថយន្តធំ១កន្លែង សំរាប់ ៣០ បន្ទប់
- ចំពោះការិយាល័យឯកជន និងរដ្ឋបាលសាធារណៈ:
  - ➢ ចំណតរថយន្ត១កន្លែង សំរាប់ផ្ទៃក្រឡាកម្រាលសរុបទំហំ ២៥០ម៉ែត្រទ្វេគុណ
- ចំពោះបណ្តាសកម្មភាព ឧស្សាហកម្ម សិប្បកម្ម និងឃ្លាំងស្តុកទំនិញ ចំនួនចំណតរថយន្តត្រូវមានគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ ការលើកដាក់ ផ្ទុក និងផ្ទេរទំនិញនៅក្រៅពីផ្លូវសាធារណៈ និងចំណតរថយន្តគ្រប់ប្រភេទ នៅក្នុងបរិវេណដីឡូត៍។

មាត្រា៣០: ការបោះទីតាំងសំណង់ តាមដងផ្លូវសាធារណៈ

៣០.១ ការបោះទីតាំងសំណង់នៅតាមដងផ្លូវជាតិ និងផ្លូវទំនប់ព័ទ្ធជុំវិញទីក្រុង អភិបាលខេត្ត ឬប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាល ប្រចាំក្រុងនានា និងរាជធានីភ្នំពេញ ត្រូវកំណត់ដោយមានការយល់ព្រមពីគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយ កម្ម និងសំណង់នូវដីសាធារណៈ និងផ្លាគម្លាតនៃផ្លូវជាតិ ផ្លូវសំខាន់ៗដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំទីក្រុង និងនគរូបនីយកម្ម ជាអាទិផ្លូវទំនប់។

លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់នឹងមិនផ្តល់ជូនឡើយ នៅក្នុងតំបន់ដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ។

៣០.២ ការបោះទីតាំងសំណង់ នៅតាមដងផ្លូវសាធារណៈក្នុងក្រុង

សំណង់ទាំងឡាយ ត្រូវបោះទីតាំងលើជួរតម្រង់ផ្លូវសាធារណៈ ឬឃ្លាតថយពីជួរតម្រង់យ៉ាងតិច ៤ម។ នៅតាមច្រកផ្លូវ បណ្តាសំណង់អាចបោះទីតាំងលើជួរតម្រង់ផ្លូវច្រក។

អភិបាលខេត្ត ឬប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលប្រចាំក្រុងនានា និងរាជធានីភ្នំពេញ កំណត់ជួរតម្រង់នៃផ្លូវសាធារណៈ និងផ្លា គម្លាតលើប្លង់មួយហៅថា ប្លង់ជួរតម្រង់។ ប្លង់ជួរតម្រង់នេះ ត្រូវទទួលការយល់ព្រមពី គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ចំពោះក្រុងទាំងឡាយណាដែលមានប្រជាជនលើសពី ២០.០០០នាក់។ ប្លង់ទាំងនោះ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយអោយសាធារណៈជនបានដឹង។

មាត្រា៣១: ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាត និងការបញ្ចេញចោលទឹកកខ្វក់

៣១.១ ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាត ត្រូវធានាអោយបានចំពោះរាល់សំណង់ ដែលតំរូវអោយមានលិខិតអនុញ្ញាត សាងសង់។

ក្នុងករណីដែលបណ្តាញទឹកស្អាត ពុំផ្គត់ផ្គង់អោយទៅដល់ទីដីដែលនៅលើទីដីនោះ មានសំណង់មួយត្រូវបានគ្រោងទុកនោះ អ្នកស្នើសុំត្រូវបង្ហាញភស្តុតាងថា ខ្លួនអាចនឹងផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតក្នុងបរិមាណគ្រប់គ្រាន់ដល់អគាររបស់ខ្លួន និងបញ្ជាក់ ថាតាមមធ្យោបាយអ្វីទោះបីតាមការបន្តភ្ជាប់ទៅនឹងបណ្តាញទឹកស្អាតណាមួយដែលនៅជិត ឬជាអណ្តូងទឹកដែលមានស្រាប់នៅជិតនោះ ឬដែលត្រូវជីកថ្មីក្តី។

អ្នកស្នើសុំត្រូវបញ្ជាក់អំពីលក្ខណៈបច្ចេកទេសរបស់អណ្តូងនិងគុណភាពទឹក ។ ក្នុងករណីការប្រើប្រាស់អណ្តូងសមូហភាព សំណុំលិខិតនៃលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ត្រូវមានសេចក្តីយល់ព្រមឱ្យប្រើប្រាស់ទឹកជា លាយលក្ខណ៍អក្សរ។

៣១.២ បណ្តាដីឡូត៍ ឬសំណុំលំនៅដ្ឋាន ត្រូវតែមានការផ្គត់ផ្គង់ដោយបណ្តាញចែកចាយទឹកស្អាត និង មានប្រព័ន្ធលូ ទឹកស្អុយដែលនាំបង្ហូរចេញដល់ទីដៅតែម្តង ដោយគ្មានកន្លែងណាមួយអាចអោយទឹកស្អុយដក់ នៅបាន។

៣១.៣ ក្នុងករណីគ្មានប្រព័ន្ធលូទឹកស្អុយ ម្ចាស់សំណង់មានកាតព្វកិច្ចត្រូវគ្រោងសំអាត និងបញ្ចេញទឹកដែលប្រើប្រាស់ ហើយទៅទីធម្មជាតិ តាមរយៈអាងបង្គន់អនាម័យ និងបណ្តាញបំពង់មានប្រហោងរាយ កប់ក្នុងដី។

បណ្តាញនេះបែងចែកទឹកដែលចេញពីបង្គន់អនាម័យ នៅក្រោមដីធ្វើអោយជ្រាប និងជម្រះបាន។

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៅក្នុងក្រុង ចាំបាច់ត្រូវធ្វើអាងបង្គន់អនាម័យ ហើយបន្តភ្ជាប់ទៅប្រព័ន្ធលូ។

បទដ្ឋានអាងបង្គន់អនាម័យ កំណត់ដូចតទៅ:

ទំហំប្រើប្រាស់នៃអាងបង្គន់អនាម័យ ដោយគិតពីបាតអាងឡើងមកដល់បំពង់បង្ហូរចេញ:

- ជាអប្បបរមា ៣ម៉ែត្រគ្រីគុណសំរាប់លំនៅដ្ឋានមួយ ឬ ៣ម៉ែត្រគ្រីគុណក្នុងមួយជាន់នៃផ្ទះល្វែង ឬនៃភូមិគ្រឹះ ឬ ៣ ម៉ែត្រគ្រីគុណសំរាប់ផ្ទៃក្រឡាកំរាលសរុបទំហំ ៨០ម៉ែត្រទ្វេគុណ។
- ចំពោះសណ្ឋាគារ ២ម៉ែត្រគ្រីគុណ បូកបន្ថែម ០,៥ម៉ែត្រគ្រីគុណក្នុងមួយបន្ទប់:
- កំពស់អាងបង្គន់អនាម័យពុំអាចទាបជាង ១,៥០ម។
- អាងបង្គន់អនាម័យត្រូវមានរន្ធបង្ហុយបន្តខ្ពស់ទៅលើ។
- មិនត្រូវអោយទឹកភ្លៀងហូរចូលទៅក្នុងអាងបង្គន់អនាម័យជាដាច់ខាត។

៣១.៤ សំណុំលិខិតសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ត្រូវមានគំនូរអាងបង្គន់អនាម័យ និង ប្រព័ន្ធបន្តភ្ជាប់ទៅលូបង្ហូរ ទឹកស្អុយ។

លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់នឹងមិនផ្តល់ជូនឡើយ បើពុំបង្ហាញការធានាគ្រប់គ្រាន់អំពីអនាម័យ និង សុខុមាលភាព ចំពោះសំណង់ដែលបានគ្រោង និង បណ្តាសំណង់នៅជុំវិញដែលមានស្រាប់។

មាត្រា៣២: តំបន់មិនអាចសាងសង់បាន

ខេត្ត និងក្រុងនីមួយៗ ត្រូវកំណត់ជាបន្ទាន់នូវប្លង់តំបន់មិនអាចសាងសង់បាន។ ប្លង់នេះត្រូវមានបញ្ចូលតំបន់ការពារធម្មជាតិ តំបន់កសិកម្ម តំបន់ព្រៃឈើ និង រ៉ែ ដែលជាគោលដៅប្រើប្រាស់ពុំអាចផ្លាស់ប្តូរបានដោយមូលហេតុផល ប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថាន។ ប្លង់នេះ ត្រូវមានបញ្ចូលរមណីយដ្ឋានធម្មជាតិ ដូចជា ឆ្នេរសមុទ្រ មាត់ទន្លេ ព្រែក ស្ទឹង បឹងបួរ ដោយមូលហេតុផលប្រយោជន៍បេតិកភណ្ឌ និងបរិស្ថាន។

ប្លង់នេះ ត្រូវមានបញ្ចូលគ្រប់តំបន់អាចលិចទឹក ដែលត្រូវការពារដោយមូលហេតុជាផលប្រយោជន៍ សំរាប់បង្ហូរទឹកភ្លៀងចេញ និងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងទឹកជំនន់។

អាជ្ញាធរតាមមូលដ្ឋានត្រូវចាត់វិធានការសមស្រប ដើម្បីការពារ និងបង្កើនគុណសម្បត្តិតំបន់មិនអាចសាងសង់បានទាំងនោះ។

រាល់លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ មិនផ្តល់ជូនឡើយក្នុងតំបន់ទាំងនោះ។

ក្នុងករណីមានការសាងសង់ដោយល្មើសច្បាប់ ក្នុងតំបន់ហាមឃាត់ទាំងនេះ អាជ្ញាធរដែនដីត្រូវបង្ខំឱ្យជនល្មើសរុះរើដោយខ្លួនឯងហើយ ធ្វើអោយកន្លែងនោះមានសភាពដូចដើមវិញក្នុងរយៈកាលមួយកំណត់។

ក្នុងករណីមិនអនុវត្តតាមការកំណត់ អាជ្ញាធរដែនដីត្រូវធ្វើការផាកពិន័យ និងចាត់អោយរុះរើ និងធ្វើអោយកន្លែងនោះ មានសភាពដូចដើមវិញ ដោយចាប់បង្ខំអោយអ្នកល្មើសច្បាប់ ត្រូវតែចេញសោហ៊ុយចំណាយទាំងអស់នោះ ឬក្នុងករណីចាំបាច់ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានត្រូវប្តឹងទៅតុលាការ ដើម្បីអោយចេញដី ការកិច្ចការប្រញាប់បញ្ជាអោយរុះរើ។

ប្លង់នេះ ត្រូវទទួលការយល់ព្រមពីគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និង ត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈដល់មន្ត្រីរាជការផ្នែកអាជ្ញាធរដែនដីមូលដ្ឋាន និងមន្ត្រីជំនាញទទួលខុសត្រូវលើ "តំបន់មិនអាចសាងសង់បាន" ដែលពុំបានចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីអោយមានការគោរពតំបន់ទាំងនោះទេ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល តាមច្បាប់ជាធរមាន។

មាត្រា៣៣: ផលប៉ះពាល់ពីសំណង់ឧស្សាហកម្ម

សំណុំលិខិតសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់សំណង់ឧស្សាហកម្ម ត្រូវបញ្ជាក់អំពីការបំពុលបណ្តាលមកពីសកម្មភាពឧស្សាហកម្ម និង វិធីដែលបានគ្រោងទុក ដើម្បីលុបបំបាត់ការបំពុលទាំងនោះ។

គំរោងស្ថានីយសំរាប់ធ្វើសំអាតតាមយថាប្រភេទ ត្រូវមានបញ្ចូលក្នុងសំណុំលិខិតសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់។

រាល់កាកសំណល់ពីឧស្សាហកម្ម ត្រូវតែបានទទួលការសំអាតជាមុន ដើម្បីបង្ការកុំអោយប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់ ឬ សុខភាពសាធារណៈ។ ទឹកកខ្វក់សំណល់ឧស្សាហកម្ម ពុំត្រូវឱ្យលាយឡំជាមួយទឹកភ្លៀង និងជាមួយទឹកកខ្វក់ដទៃទៀត ហើយក៏ពុំត្រូវបង្ហូរចូលត្រង់ៗ ទៅកន្លែងធម្មជាតិ ដោយពុំបានធ្វើការសំអាតជាមុនឡើយ។

ចម្ងាយអប្បបរមា ដែលត្រូវគោរពរវាងសំណង់ឧស្សាហកម្មមួយដែលមានធាតុកខ្វក់ និង លំនៅដ្ឋាននៅជិតបំផុត ត្រូវបានរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋានអនុវត្ត ស្របទៅតាមការណែនាំផ្ទាល់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

ចំពោះឃ្លាំងស្តុកឧទង្គារ និងអាងប្រេងឥន្ទនៈទាំងឡាយ ត្រូវគោរពបទបញ្ញត្តិអន្តរជាតិ អនុម័តដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។

រាល់អំពើល្មើសនឹងបណ្តាបទបញ្ញត្តិខាងលើនេះ រដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋានអាចបញ្ជាផ្អាកសកម្មភាពជាបន្ទាន់ ហើយត្រូវរាយការណ៍ជូនស្ថាប័នជំនាញ។ រដ្ឋអំណាច ត្រូវជូនដំណឹងតាមផ្លូវច្បាប់ដល់ម្ចាស់សំណង់ នូវបណ្តាបទបញ្ញត្តិដែលត្រូវគោរពតាម។

ជំពូក២: ការបោះទីតាំង និងទំហំសំណង់

មាត្រា៣៤: ការបោះទីតាំងធៀបនឹងព្រំដីឡូត៍ជិតខាង

ធៀបនឹងព្រំដីឡូត៍ សំណង់ទាំងឡាយនឹងត្រូវសាងសង់ ឬមួយនៅជាប់នឹងព្រំ ឬមួយជាជញ្ជាំងអឡសិទ្ធិ ឬ មួយនៅចម្ងាយអប្បបរមា ២ម ពីព្រំ ។ ចន្លោះ ២ម នេះ ត្រូវទុកអោយនៅទំនេរពុំមានសំណង់អ្វីឡើយ ។ ហាមមិនអោយចោះទ្វារ ឬបង្អួចនៅលើជញ្ជាំងអឡសិទ្ធិ ឬជញ្ជាំងជាប់ព្រំ ។

ចំពោះសំណង់ជាប់ព្រំ ឬសំណង់ជាជញ្ជាំងអឡសិទ្ធិ នឹងមានកំណត់ក្នុងសេចក្តីណែនាំអនុវត្តរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិ រៀបចំទឹកដីនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ តាមសំណើរបស់ខេត្ត-ក្រុង ។ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាបន្ទប់រស់នៅ រាល់បន្ទប់ ទាំងអស់លើកលែងតែផ្ទះបាយ បន្ទប់អនាម័យ បន្ទប់សេវាផ្សេងៗ និង ចន្លោះដើរក្នុងអគារ ។ បទបញ្ញត្តិនេះ ត្រូវដាក់ អោយអនុវត្តផងដែរចំពោះសណ្ឋាគារ ។ ក្នុងករណីនេះ រាល់បន្ទប់ដេក ក៏ដូចជារាល់បន្ទប់ទទួលភ្ញៀវ សុទ្ធតែត្រូវចាត់ថាជាបន្ទប់រស់នៅ ។

បទបញ្ញត្តិនេះ ក៏ត្រូវដាក់អោយអនុវត្តផងដែរចំពោះកន្លែងធ្វើការ ។ ក្នុងករណីនេះ រាល់បន្ទប់ដែលមានមុខងារជា ការិយាល័យ ឬរោងជាងប្រើប្រាស់ជាទម្លាប់ ឬជាប្រចាំថ្ងៃ ត្រូវចាត់ទុកដូចជាបន្ទប់រស់នៅដែរ លើកលែងតែបន្ទប់ មិនត្រូវការជាចាំបាច់នូវពន្លឺថ្ងៃ តាមមុខងារយថាប្រភេទរបស់វា ដូចជាបន្ទប់កំព្យូទ័រ បន្ទប់ពិសោធន៍ ស្ទូឌីយោ ភាពយន្ត ។ល ។

សាលាក្រុង ឬសាលាខេត្ត អាចមានសិទ្ធិអោយបិទរាល់ច្រកប្រហោងណា ដែលពុំគោរពតាមចម្ងាយដូច បានរៀបរាប់ ខាងលើនេះ ។ ចំពោះអគារមានពីមុនស្រាប់ ដែលពុំគោរពតាមបទបញ្ញត្តិដូចបានរៀបរាប់ខាងលើនេះទេ សាលាក្រុង ឬ សាលាខេត្ត អាចទាមទារអោយបង្កើតរបាំងការពារ កុំអោយមានគំហើញត្រង់ទៅលើដីឡូត៍អ្នកជិតខាង ។

របាំងការពារទាំងនេះ អាចជាជញ្ជាំងមានប្រឡោះខ្យល់ ផ្ទាំងឈើ ឬអ្វីៗផ្សេងទៀតដែលពុំរាំងខ្ទប់ដំណើរខ្យល់បក់ចេញចូលក្នុងបន្ទប់រស់នៅ ។

ចាត់ទុកជាបង្អួច រាល់ប្រហោងនានាដែលបណ្តាលអោយមានគំហើញត្រង់ ឆ្ពោះទៅលើអ្នកជិតខាង ។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ គេអាចប្រើប្រាស់បានរាល់របាំងធ្វើពីឈើ ឬបេតុង ស្លាបព្រីលប៉ាក់ប៉ើក ធ្វើពីឈើ ឬ កញ្ចក់ស្រអាប់ និងស្លាប ព្រីលនៅនឹងថ្កល់ ។

មាត្រា៣៥: ផ្ទៃបាត

ចំពោះផ្ទះល្វែង និង អគារលំនៅដ្ឋានសមូហភាព ផ្ទៃបាតសំណង់ធៀបទៅនឹងផ្ទៃក្រឡារបស់ដីឡូត៍ ពុំអាចលើសពី ៧៥% ឡើយ ។ ចំពោះផ្ទះជាលំនៅដ្ឋាន ផ្ទៃបាតសំណង់នោះពុំអាចលើសពី៥០% នៃផ្ទៃក្រឡាដីឡូត៍ឡើយ ។

ផ្ទៃក្រឡាដីឡូត៍ ដែលនៅសល់ពីការសាងសង់ ត្រូវរៀបចំជាសួនដោយដីជ្រាបទឹក អោយបានយ៉ាងតិច ពាក់កណ្តាលផ្ទៃ ក្រឡានេះ ។ ចំពោះអគារដែលមានយ៉ាងតិច១៥លំនៅ សណ្ឋាគារ អគារការិយាល័យ និងអគារឧស្សាហកម្មផ្ទៃបាតសំណង់ពុំអាច លើសពី៥០% នៃផ្ទៃក្រឡាដីឡូត៍ឡើយ ។

ផ្ទៃក្រឡាដែលនៅសល់ពីសំណង់ នឹងត្រូវរៀបចំជាសួនដោយដីជ្រាបទឹកអោយបានយ៉ាងតិចពាក់កណ្តាលផ្ទៃក្រឡា នេះ ។ សាលាក្រុង និងសាលាខេត្ត ត្រូវកំណត់តំបន់រៀបចំក្រុងដែលត្រូវយកបទបញ្ជាខាងលើនេះមកអនុវត្ត ហើយនិងត្រូវកំណត់បទបញ្ញត្តិពិសេស ចំពោះស្ថានភាពជាក់ស្តែង ។

មាត្រា៣៦: ប្លង់កំពស់

សាលាក្រុង និងសាលាខេត្តនីមួយៗ នឹងលើកគំរោងប្លង់កំពស់ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ ក្រោយពីបានការអនុម័តលើអនុក្រឹត្យនេះរួច ដោយកំណត់អោយតំបន់នីមួយៗនៃក្រុងនូវកំពស់អតិបរិមានៃសំណង់។

ប្លង់កំពស់នេះត្រូវគិតដល់:

- កំពស់មធ្យមបច្ចុប្បន្នតាមសង្កាត់នីមួយៗ។
- លក្ខណៈសំខាន់នៃតំបន់ (ពាណិជ្ជកម្ម លំនៅដ្ឋាន ឧស្សាហកម្មនៅកណ្តាលក្រុង ឬជាយក្រុង ដីចាក់បំពេញ ឬអត់ ការប្រើប្រាស់ទាក់ទងទៅនឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។ល ។) ។
- ប្រភេទនៃសំណង់ (ផ្ទះល្វែង ភូមិគ្រឹះ គ្រឹះស្ថាន ឃ្លាំងស្តុកទំនិញ និងអគារឧស្សាហកម្ម... ។ល ។) ។
- ប្លង់កំពស់នេះត្រូវបានទទួលការយល់ព្រមពីគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និង សំណង់ ហើយផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ។

មាត្រា៣៧: ការការពារប្រាង្គប្រាសាទ និងទេសភាព

សាលាក្រុង និងសាលាខេត្តនីមួយៗ អាចកំណត់កំពស់អតិបរិមាទាបជាងកំពស់អតិបរមាក្នុង "ប្លង់កំពស់" ដើម្បីការពារបូជនីយស្ថានប្រវត្តិសាស្រ្ត រមណីយដ្ឋានធម្មជាតិ ក៏ដូចជាកន្លែងនៅជិតៗ ប្រាង្គប្រាសាទ ប្រវត្តិសាស្រ្ត ឬដើម្បីរក្សាទុកនូវទស្សនវិស័យ នៃប្រាង្គប្រាសាទ និងទស្សនវិស័យដ៏ស្តុកស្តម្ភ ។

ការបន្ថយកំពស់នេះ នឹងត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងប្រាប់ដល់អ្នកសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់មុន ពេលដាក់សំណុំ លិខិតស្នើសុំ ។

ជំពូក៣: ទិដ្ឋភាពនៃសំណង់

មាត្រា៣៨:

លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់នឹងមិនផ្តល់ជូនឡើយ បើសំណង់ដែលគ្រោងនោះមានទីតាំងស្ថាបត្យកម្ម (Architecture)ទំហំ ឬ ទិដ្ឋភាពក្រៅអាចនាំអោយប៉ះពាល់ដល់លក្ខណៈ ឬផលប្រយោជន៍របស់ទីតាំងនៅជុំវិញ ប៉ះពាល់ដល់ទេសភាពធម្មជាតិ ឬទីក្រុង ភាពស្ងប់របស់ទីសក្ការបូជា រមណីយដ្ឋាន ប្រវត្តិសាស្រ្ត ឬបូរាណសាស្រ្ត រាជវាំង និង រាជប្រាង្គ ប្រាសាទ។

មាត្រា៣៩:

លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់នឹងមិនផ្តល់ជូនឡើង បើលក្ខណៈសំណង់នោះមិនធានាសុខមាលភាព បន្ទប់ស្នាក់នៅ ឬបន្ទប់ធ្វើការនីមួយៗ ត្រូវអោយមានខ្យល់ចេញ-ចូល ហើយត្រូវមានបង្អួចមួយយ៉ាងតិច។ ផ្ទៃក្រឡាបញ្ចូលពន្លឺថ្ងៃសំរាប់ បន្ទប់នីមួយៗ ត្រូវមានយ៉ាងតិច ១,៥០ម^{២} ។

មាត្រា៤០:

បណ្តាសំណង់ឧស្សាហកម្ម អាចតម្រូវអោយគោរពល័ក្ខខ័ណ្ឌពិសេសចំពោះការរៀបចំ ឬ ការបោះទីតាំងដើម្បីធានាការបញ្ចូលឱ្យបានល្អទៅក្នុងទេសភាព និងរមណីយដ្ឋានធម្មជាតិ ឬទីក្រុង។

មាត្រា៤១:

នៅតាមឆ្នេរសមុទ្រ តាមមាត់បឹង ស្ទឹង និងទន្លេ លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់នឹងមិនផ្តល់ជូនឡើយ បើសំណង់នោះធ្វើអោយខូចទូវសោភ័ណភាពរបស់ទេសភាព និងរមណីយដ្ឋាន ដោយសារទិដ្ឋភាព ឬកំពស់របស់សំណង់ បើមើលពីមាត់ឆ្នេរ ពីមាត់ច្រាំង ពីសមុទ្រ ស្ទឹង ទន្លេ ឬបឹងបួរ និងប៉ះពាល់ដល់គុណ ភាពទឹក។

ជំពូក៤: សន្ទភាព (ដង់ស៊ីតេ): ករិតស្របច្បាប់នៃសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់

មាត្រា៤២:

ការស្ថាបនាសំណង់មួយមានសន្ទភាព លើសពីករិតអតិបរមាស្របច្បាប់ តម្រូវអោយអ្នក ទទួលលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ បង់ប្រាក់ស្មើនឹងតំលៃដែលដីដែលចាំបាច់ ដើម្បីអោយ "សន្ទស្សន៍ប្រើ ប្រាស់" សំណង់មិនលើសពីករិតនេះ។

មាត្រា៤៣:

"សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់" ត្រូវបានកំណត់ដោយអនុបាតរវាងផ្ទៃក្រឡាកម្រាលសរុបជាផ្លូវការ (Hors oeuvre nette) នៃសំណង់នោះ និងផ្ទៃក្រឡាដីដែលសំណង់នោះនឹងត្រូវ ឬបានតាំងនៅលើ។ កាលណាសំណង់ថ្មីមួយ បានត្រូវសាងសង់លើដីមួយកន្លែងដែលមានអគារចាស់មួយ ឬច្រើន ហើយគ្មានគម្រោងរុះរើពេលនោះទេ សន្ទភាពត្រូវគណនាដោយថែមផ្ទៃក្រឡានៃសំណង់ចាស់ ទៅលើផ្ទៃក្រឡាកំរាលនៃសំណង់ថ្មី។

មាត្រា៤៤:

ករិតអតិបរមាស្របច្បាប់នៃសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ត្រូវកំណត់ដល់ (១) សំរាប់ទូទាំងដែនដី ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា៤៥:

ការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ នាំមកអោយអ្នកបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់នូវកាតព្វកិច្ចអោយបង់ប្រាក់នោះ។ ការបង់ប្រាក់ត្រូវធ្វើជាបីភាគស្មើគ្នា ភាគទី១ នៅពេលបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ភាគទី២ នៅពេលបើកការដ្ឋាន ភាគទី៣ នៅពលបញ្ចប់សំណង់។

មាត្រា៤៦:

តំលៃដីសំរាប់ការគណនាចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបង់ ត្រូវបានកំណត់ដោយក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា៤៧:

ករិតស្របច្បាប់នៃ "សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់" ពុំត្រូវអនុវត្តឡើយ ចំពោះសំណង់ដែលពុំត្រូវអោយមានលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ចំពោះគ្រឹះស្ថានសាធារណៈ និងចំពោះអគាររដ្ឋបាលសាធារណៈ សំរាប់បំរើផ្ទាល់មុខ ជាកន្លែងធ្វើការសំរាប់ ស្ថាប័នសាធារណៈ។

នាយករដ្ឋមន្ត្រី អាចសំរេចលើកលែងការអនុវត្តករិតស្របច្បាប់នៃ "សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់" ចំពោះបណ្តាតំបន់រៀបចំពិសេស បន្ទាប់ពីបានយោបល់ពីគណៈកម្មាធិការជាតិ រៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និង សំណង់។

"វាសនដ្ឋានសង្គម" ទាំងឡាយអាចទទួលនូវការលើកលែងមិនអោយបង់ពន្ធអាករ តាមសេចក្តីសំរេចរបស់អភិបាលខេត្ត-ក្រុង បន្ទាប់ពីបានទទួលការយល់ព្រមពីគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំទឹកដី នគរូប នីយកម្ម និងសំណង់។

ជំពូក៥: បទបញ្ញាពិសេស សំរាប់អនុវត្តលើភាគខ្លះ នៃដែនដី

មាត្រា៤៨:

ជាការបន្ថែមដល់បទបញ្ញាទូទៅនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ការណែនាំមួយចំនួនសំរាប់ការរៀបចំតំបន់ និងបទបញ្ញានគរូបនីយកម្មពិសេសមួយចំនួន អាចត្រូវតាក់តែងឡើងដោយអនុក្រឹត្យ ដែលអាចមានរហូតដល់ការហាមមិនអោយសាងសង់នៅក្នុង "តំបន់ចាប់អារម្មណ៍" ដូចជា ឆ្នេរសមុទ្រ មាត់ច្រាំងទន្លេ និងបឹងធំៗ។ រាល់ឯកសារ "នគរូបនីយកម្មមូលដ្ឋាន" និង ប្លង់ខេត្តនៃតំបន់ហាមមិនអោយមានសំណង់ ដែលចែងក្នុងមាត្រា៣២ វគ្គទី២ នៃអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជាការណែនាំទាំងនេះ និង ការហាមដាយថាហេតុមិនអោយសាងសង់។

មាត្រា៤៩:

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយមានពីមុនដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ចាត់ទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា៥០:

ទេសរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈ រៀបចំទឹកដីនគរូបនីយកម្ម និង សំណង់ សហរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលប្រចាំរាជធានីភ្នំពេញ ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលប្រចាំក្រុង អភិបាលខេត្ត សមាជិកគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្ត អនុក្រឹត្យនេះ តាមតួនាទីចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។